

MRF 2022.225

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 29. september 2022, j.nr. 20/05629 og 20/05631

Miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang ophævet og hjemvist, da tangen måtte betragtes som affald i VVM-direktivets forstand, hvorfor projektet var omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 11.b, og skulle have været VVM-screenet forinden miljøgodkendelsens meddelelse.

Greve Kommune meddelte i april 2020 miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang. Tangoplaget var omfattet af listen over godkendelsespligtig virksomhed efter miljøbeskyttelseslovens kap. 5, jf. godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, pkt. K 212. Tangoplaget var beliggende på et umatrikuleret område på stranden og var placeret ca. 8 meter henholdsvis 18 meter fra skel til to ejendomme. Det fremgik af miljøgodkendelsen, at stranden ville blive renset for tang (fedtemøg og ålegræs) to gange om ugen i badesæsonen (1. maj til ca. 1. oktober), hvorefter tangen ville blive transporteret til oplaget, hvor tangen ville lægges til afdrypning til næste dag, hvorefter tangen skulle anvendes af en landmand som gødning på landbrugsarealer. Tangoplaget ville bestå af 100 m² udlagte køreplader, hvorpå tangen skulle placeres om eftermiddagen og afhentes dagen efter. Der ville som udgangspunkt blive strandrenset 40 gange i badesæsonen, og der ville opsamles mellem 20-100 tons tang pr. gang. Der måtte opbevares op til 100 tons ad gangen, og depotet måtte modtage op til 2.000 tons tang om året. Kommunen havde vurderet, at tang ikke kunne anses for at være farligt affald, men et organisk materiale af marin oprindelse, ligesom kommunen havde vurderet, at tangoplaget ikke var omfattet af miljøvurderingsloven. Afgørelsen blev påklaget en gruppe naboer, der anførte, der ikke var foretaget VVM-screening af projektet, at de omboende ikke var blevet partshørt, og at tangoplaget ville medføre støjgener. Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærkede indledningsvis, at miljøvurderingslovens bilag 2, pkt. 11.b, efter sin ordlyd omfatter ”Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)”. Da kommunen havde vurderet, at det oprensede tang

var affald, hvilket nævnet tiltrådte, fandt nævnet, at projektet for tangoplaget var omfattet af bilag 2, pkt. 11.b, i miljøvurderingsloven. Projektet var derfor omfattet af krav om VVM-screening efter miljøvurderingslovens § 21. Afgørelsen om, at projektet ikke var omfattet af miljøvurderingsloven, led derfor af en væsentlig retlig mangel. Da kommunen ikke havde foretaget den nødvendige screening inden meddelelse af miljøgodkendelsen, var miljøgodkendelsen ugyldig. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede på denne baggrund afgørelsen om, at projektet ikke forudsatte forudgående miljøscreening, samt miljøgodkendelsen, og hjemviste sagen til fornyet behandling. Nævnet bemærkede, at i hvert fald ejerne af ejendommene beliggende ca. 8 meter og ca. 18 meter fra tangoplaget måtte have partsstatus, navnlig henset til afstanden, og da der var tale om en aktivitet, som kunne give anledning til væsentlig støjbelastning i omgivelserne. Ejerne skulle således have været partshørt, men da nævnet hjemviste sagen, fandt nævnet det ikke nødvendigt at foretage en konkret vurdering af den manglende partshøring, idet nævnet dog bemærkede, at kommunen i forbindelse med sagens fornyede behandling skulle iagttage reglerne herom. Endelig havde nævnet foretaget en orienterende støjberregning og fandt på baggrund heraf ikke, at det var sandsynliggjort, at virksomheden kunne overholde de fastsatte støjgrænser i miljøgodkendelsen, idet beregningen viste en væsentlig overskridelse på ca. 24 dB(A) af støjgrænsen i dagperioden ved den nærmeste nabo. Ved den fornyede behandling af sagen skulle kommunen derfor sandsynliggøre, at de fastsatte støjgrænser kunne overholdes.

Ophævelse af afgørelse om ikke screeningspligt efter miljøvurderingsloven for projekt for midlertidig opbevaring og omlastning af tang i Greve Kommune & ophævelse og hjemvisning i sag om miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang i Greve Kommune

20/05629 og 20/05631

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens[1] § 21, jf. § 49, stk. 1 og miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1, jf. § 91, stk. 1.[2]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Greve Kommunes afgørelse af 8. april 2020 om, at projekt til midlertidig opbevaring og omlastning af tang ved [A1], 2670 Greve, ikke forudsætter en forudgående screening i henhold til miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Greve Kommunes afgørelse af 8. april 2020 om miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang ved [A1], 2670 Greve, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[3] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[4] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens 101, stk. 1 og miljøvurderingslovens § 54, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er henholdsvis den 20. april 2020 og den [A2]. april 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af to grupper omboende, klager 1 og klager 2. Klager 1 og klager 2 har efterfølgende flere gange fremsat supplerende bemærkninger.

Klager 1 har navnlig anført, at

- der ikke er foretaget VVMscreening,
- de omboende ikke er blevet partshørt,

- tangoplaget vil medføre støj og lugtgener, og
- den øgede trafik vil ødelægge biodiversiteten i området.

Klager 2 har navnlig anført, at

- tangoplaget vil medføre støj og lugtgener, og
- de omboende ikke er blevet hørt.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

Klager 1 har anmodet om, at klagen tillægges opsættende virkning. Miljø- og Fødevarerklagenævnet har den 14. august 2020 meddelt afslag på anmodningen om at tillægge klagen opsættende virkning.

Klager 1 har den 16. juni 2020 påklaget Greve Kommunes afgørelse af 29. maj 2020 om landzonetilladelse til udlægning af køreplader og etablering af tangdepot på køreplader ved ejendommen [A1], 2670 Greve til Planklagenævnet. Planklagenævnet har den 29. juni 2021 truffet afgørelse om at ophæve landzonetilladelsen og hjemvise sagen til fornyet behandling i kommunen.[5]

2. Sagens oplysninger

2.1 Området

Det i sagen omhandlede tangoplag er beliggende på et umatrikulært område på stranden og grænser op til et grønt område, der er omfattet af lokalplan 12.50 - Strandvejsområdet i Hundige, Greve, Mosede og Karlslunde.

Tangoplaget er placeret ca. 8 meter fra skel til ejendommen på [A2], og ca. 18 meter fra skel til ejendommen på [A3].

Greve Kommune ejer to matrikler, der i forlængelse af hinanden går fra [vejnavn 1] og ned til stranden, hvor tangoplaget er placeret. Matriklerne adskilles af [vejnavn 2], som skal krydses. På den første matrikel (mod [vejnavn 1]) er der anlagt en parkeringsplads med grus som befæstelse. På den anden matrikel er der en trampet sti ned til stranden.

Nærmeste Natura 2000-område er nr. 147 Ølsemagle Strand og Staunings Ø, som ligger ca. 6,5 km sydvest for tangoplaget. Området omfatter habitatområde H130.

2.2 Den påklagede afgørelse

Greve Kommune har den 8. april 2020 truffet afgørelse om miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang, jf. miljøbeskyttelseslovens § 33.

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at tangoplaget er omfattet af listepunkt K 212 i bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen.[6] Desuden fremgår det af afgørelsen, at tangoplaget ikke er omfattet af miljøvurderingsloven.

Det fremgår desuden, at Greve Kommune renser stranden for tang (fedtemøg og ålegræs) to gange om ugen i perioden 1. maj til den 1. oktober. Strandrensemaskinen læsser tangen på en ladvogn, der trækkes af en traktor. Traktoren kører herefter hen til oplaget, hvor tangen lægges til afdrypning til næste dag, hvor tangen læsses på traktor med stor hænger og bortskaffes til en landmand, der anvender tangen som gødning på landbrugsarealer.

Tangoplaget vil bestå af 100 m² udlagte køreplader, hvorpå tangen placeres om eftermiddagen og afhentes dagen efter. For at tilgå depotet udlægges der køreplader fra nærmeste tilgængelige kørefaste vej. Kørepladerne består af jern eller kunststof, og vil ligge på arealet i perioden fra den 15. april til den 15. oktober hvert år. Der strandrenses som udgangspunkt 40 gange i badesæsonen (1. maj til ca. 1. oktober), og der opsamles mellem 20-100 ton tang pr. gang. Der må opbevares op til 100 ton ad gangen, og depotet må modtage op til 2000 ton tang om året. I strandrensningssæsonen (1. maj-1.oktober) køres i gennemsnit 20 kørsler pr. uge med store traktorer med anhænger (30 t) samt lastbiler med grab og anhænger.

Det fremgår af afgørelsen, at tang ikke kan anses for at være farligt affald, men et organisk materiale af marin oprindelse, som hovedsageligt består af kulstofforbindelser indeholdende kvælstof og fosfor.

Miljøgodkendelsen fastsætter følgende vilkår vedrørende støj:

"12. Støjen fra depotet – angivet som det ækvivalente, konstante korrigerede støjniveau i dB(A) – må i intet punkt udenfor virksomhedens skel overstige følgende værdier:

 Tabel over grænseværdier for støj.

Generelt:

Støjgrænserne refererer til Miljøstyrelsens støjvejlednings definitioner og referencetidspunkt.

Om dagen (kl. 07.00 -18.00) skal grænseværdierne overholdes indenfor det mest støjbelastede tidsrum på 8 timer.

Om aftenen (kl. 18.00 – 22.00) skal grænseværdierne overholdes indenfor den mest støjbelastede time.

Om natten (kl. 22.00 – 07.00) skal grænseværdierne overholdes indenfor den mest støjbelastede halve time."

Vedrørende støj er det i miljøgodkendelsen anført, at det støjer, når tangen læsses i oplaget, og når den afhentes. På to af ugens dage læsses tangen i oplaget, og på to andre af ugens dage afhentes tangen. Når tangen læsses i oplaget, vil det typisk støje 1-3 gange i timen af 2-5 minutters varighed pr. gang. Støjen svarer til en traktor med ladvogn, hvor traktorens motor kører, og hvor ladvognens lad løfter sig for at læsse af. Når tangen afhentes, vil det typisk støje en gang hver anden time af 20-40 minutters varighed pr. gang. Støjen svarer til en traktor, hvor traktorens motor kører, og hvor grabben på hængeren arbejder. Et alternativ til grabben er en rendegraver, som støjmæssigt modsvarer støj fra en traktor. Det er Greve Kommunes vurdering, at støjgenerne vil være begrænset, da der kun er aktiviteter ved oplaget fire dage om ugen i tidsrummet kl. 08.00 til kl. 15.00, og at Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser vil være overholdt.

Miljøgodkendelsen fastsætter følgende vilkår vedrørende lugt:

"6. Depotet må ikke give anledning til lugt- eller støvgener, som efter tilsynsmyndighedens vurdering er væsentlige for omgivelserne. Tilsynsmyndigheden kan, såfremt der konstateres væsentlige lugt- eller støvgener kræve at opbevaringspladsen overdækkes.

7. Tangen må højst ligge til afdrypning i depotet i 24 timer. Herefter skal depotet ryddes for tang og væske."

Vedrørende lugt er det Greve Kommunes vurdering, at tang lugter, når den skyller ind på stranden og ligger i en stor massiv masse. I den massive masse dannes iltfrie forhold, som medfører dannelsen af ildelugtende svovlbakterier. Det fremgår videre af kommunes vurdering, at der opstår lugt, når store stakke grabbes, og når tangen høstes i vandet. Dog er det kommunens vurdering, at lugten hurtigt forsvinder, oftest inden den bliver lagt i oplaget, da der under læsningen tilføres ilt til tangen, som gør, at der ikke dannes ildelugtende svovlbakterier. Kommunen har vurderet, at lugten fra tangen vil være den samme eller værre, hvis tangen fortsat havde ligget på stranden.

Det er Greve Kommunes vurdering, at tangoplaget ikke vil have en negativ påvirkning på nærmest beliggende Natura 2000-område, og at kommunen ikke har kendskab til forekomst af dyre- eller plantearter inden for tangoplages område, som er optaget på habitatdirektivets bilag IV.[7] Videre har kommunen vurderet, at driften af oplaget ikke kan skade eller ødelægge yngle- eller rasteområder for dyrearter optaget på habitatbekendtgørelsens bilag IV.

2.3 Klagerens indhold

Klagerne har anført, at Greve Kommune ikke har foretaget partshøring af de omboende, der har en væsentlig interesse i sagen, men kun sendt miljøgodkendelsen til de to nærmest liggende boliger ([A3] og [A2]).

Klager 1 har desuden anført, at kommunen ikke har lavet en VVM-screening af projektet.

Klagerne har endvidere anført, at området, som er ejet af Greve Kommune, ikke er anvendeligt til midlertidigt opbevaring og omlastning af tang. Adgang til området indebærer etablering af grusvej til tunge køretøjer over en privat vej, der dagligt benyttes af børn, og som mange beboere i området har en tinglyst færdsels- og baderettighed til. Området bliver i dag anvendt som parkeringsplads, og såfremt depotet etableres, kan det medføre parkeringsproblemer for områdets sommergæster, og ved at åbne op fra området og ned til stranden risikerer man, at strandgæster vil køre direkte ned på stranden i bil.

Klagerne stiller spørgsmålstejn ved områdets evne til at bære den tunge trafik, idet kommunen tidligere har frabedt sig tung trafik i området, da området er en gammel mose, og da der under den nuværende parkeringsplads ligger rør fra renseanlægget. Klagerne har anført, at tangdepotet ofte vil stå under vand, idet stranden, der grænser op til tangdepotet, er meget smal. Ifølge klagerne fjerner kommunen, med godkendelsen, et af de få rekreative områder ved stranden. Klagerne anfører hertil, at den øgede trafik vil ødelægge biodiversiteten i området, og at dyrearter, såsom bl.a. den sortplettede blåfugl og grøn mosaikguldsmed, der er observeret i området, vil risikere at forsvinde.

Klagerne har anført, at tangoplaget vil medføre lugt i omgivelserne, og at der ikke i miljøgodkendelsen er fastsat tilstrækkelige vilkår vedr. lugt. Vedrørende støj har klagerne anført, at kørsel med tunge køretøjer til og fra oplaget vil medføre støjgener for de omboende. Hertil har klagerne bemærket, at støjgrænsen for det rekreative område bør være henholdsvis 40 dB(A) og 35 dB(A). Klagerne er uforstående overfor, at støjgrænserne vil kunne overholdes, da traktorernes kildestyrke estimeres til at være 90-96 dB (A). Ifølge klagerne burde støj i forbindelse med til- og frakørsel til oplaget indgå i miljøgodkendelsen.

Klagerne har desuden anført en række betragtninger om, at der inden for kommunen findes gode alternative placeringer af tangoplaget, at den tunge transport til og fra oplaget kan medføre skader på de omkringliggende huse samt faldende huspriser i området.

2.4 Greve Kommunes bemærkninger til klagen

Greve Kommune har den 15. maj 2020 og den 29. maj 2020 indsendt bemærkninger til klagerne, og har indledningsvist bemærket, at kommunen fastholder sin afgørelse af 8. april 2020.

Greve Kommune har i bemærkningerne til klagerne anført, at støj ved omlastningen er reguleret ved vilkår i miljøgodkendelsen, og at transport til og fra anlægget samt eventuelle revner i bygninger ikke kan reguleres i en miljøgodkendelse. Videre har kommunen anført, at der er aktiviteter ved oplaget på hverdage mellem kl. 08.00 og kl. 15.00, hvilket betyder, at støjbelastningen vurderes over 8 timer. Der kan forekomme korte intervaller med stor støjbelastning, men den samlede støjbelastning i løbet af 8 timer vil ikke være stor. Vedrørende støjgrænser har kommunen anført, at den lavere støjgrænse for rekreative områder ikke gælder for [A1], da området hverken er et sommerhusområde, offentligt rekreativt område i det åbne land eller et særligt naturområde.

Greve Kommune har anført, at det er kommunens vurdering, at der ikke er andre parter i sagen ud over ansøgeren. Kommunen har oplyst, at miljøgodkendelsen er offentliggjort i Sydkysten.

Vedrørende oplagets placering har Greve Kommune bemærket, at kommunen har vurderet, at området egner sig om oplagsplads for tang, og at der ved blæst og høj vandstand normalt ikke er behov for at fjerne tang. Kommunen har vurderet, at området har en høj rekreativ værdi, men ikke en høj naturværdi. Videre er det anført, at kommunen ikke har kendskab til, at der er sortplettet blåfugl og grøn mosaikguldsmid i området, ligesom der ikke er registeret fund i Danmarks Nationale Artsportal. Kommunen finder det usandsynligt, at de to arter er på lokaliteten.

Greve Kommune har anført, at kommunen har vurderet den pågældende aktivitet i forhold til det areal, som er beskrevet i ansøgningen om miljøgodkendelsen, og at kommunen ikke har vurderet alternative placeringer til oplaget.

Greve Kommune har desuden anført, at kloakrøret fra renseanlægget og områdets bæreevne undersøges i forbindelse med projekteringen, men at miljøgodkendelsen ikke kan regulere forhold uden for det miljøgodkendte anlæg.

Vedrørende transport ad vejen mellem kommunens matrikler har Greve Kommune anført, at forholdet behandlet i en separat proces, og at kommunen er enig med klager i, at det kan få indflydelse på, om oplagspladsen kan anvendes. Kommunen har desuden anført, at forhold

vedrørende adgangsvejen ikke kan reguleres i miljøgodkendelsen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Greve Kommunes afgørelse af 8. april 2020 omfatter dels selve miljøgodkendelsen efter miljøbeskyttelseslovens § 33, dels en afgørelse om, at der ikke foreligger et screeningspligtigt projekt efter miljøvurderingsloven.

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, hvorvidt der foreligger et screeningspligtigt projekt efter miljøvurderingslovens anvendelsesområde. Nævnet har desuden behandlet, hvilken betydning dette forhold har for afgørelsen om miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelsesloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke taget stilling til sagens øvrige klagepunkter, jf. herved § 11 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet. Nævnet har dog fundet anledning til at anføre en række forhold, som førsteinstansen vil skulle tage i betragtning i forbindelse med en fornyet behandling af sagen, se nærmere i afsnit 3.3.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Det i sagen omhandlende anlæg er omfattet af listen over godkendelsespligtig virksomhed efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, jf. godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, listepunkt K 212.[8]

Greve Kommune er godkendende og tilsynsførende myndighed.

Efter miljøvurderingslovens § 49, stk. 1, kan Miljø- og Fødevareklagenævnet behandle klager over screeningsafgørelser efter lovens § 21, for så vidt angår retlige spørgsmål, klager over § 25-tilladelser samt klager over tilsynsafgørelser efter § 46. Afgørelser, som en myndighed træffer om, at et projekt ikke er omfattet af og ikke skal behandles efter miljøvurderingsloven, kan efter nævnets praksis også påklages.

Miljø- og Fødevareklagenævnets behandling af retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger om saglige hensyn, lighed og proportionalitet.

Klage over retlige spørgsmål skal ses i modsætning til klage over skønsmæssige spørgsmål, som omfatter myndighedernes konkrete vurdering og afvejning af hensyn ved behandling af en sag om miljøvurdering af et konkret projekt. Miljø- og Fødevareklagenævnet kan dermed

ikke tage stilling til, om en afgørelse er hensigtsmæssig eller rimelig i forhold til f.eks. omboendes interesser.

3.2.2 Om hvorvidt der foreligger et screeningspligtigt projekt efter miljøvurderingslovens anvendelsesområde

Efter miljøvurderingslovens § 2, stk. 1 nr. 2 finder loven anvendelse på projekter omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog § 4. Bilag 1 og 2 til miljøvurderingsloven angiver dermed udtømmende, hvilke projekter der er eller kan være omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse efter § 25.

Formålet med miljøvurderingslovens regler er at sikre, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet som grundlag for beslutningen om at give eller afslå tilladelse til projektyper, der kan påvirke miljøet væsentligt.

Det følger af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Projekter omfattet af lovens bilag 1 er altid omfattet af kravet om tilladelse med tilhørende miljøvurdering, forinden de kan påbegyndes, jf. § 15, stk. 1, nr. 1.

Projekter omfattet af lovens bilag 2 er omfattet af kravet om miljøvurdering og tilladelse, når der er truffet afgørelse (screeningsafgørelse) om, at det konkrete projektet må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, jf. § 21.

Det følger af miljøvurderingslovens § 16, at et projekt omfattet af bilag 2 ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt bygherren, at projektet ikke antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 21.

Det følger af miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, at myndigheden på grundlag af bygherrens ansøgning skal foretage en vurdering af og træffe afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse.

Det følger af miljøvurderingsbekendtgørelsens § 10, nr. 2,[9] at en miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 helt eller delvist erstatter en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25.

Greve Kommune har vurderet, at tangoplaget ikke er omfattet af miljøvurderingsloven.

Efter sin ordlyd omfatter miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 11, litra b:

”Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)”.

Det beror på en konkret vurdering af det konkrete anlægsprojekts karakter, om projektet er omfattet af et bilagspunkt.

Det fremgår af sagen, at der indsamles tang fra strandrensning, som lægges til afdrypning i et oplag i 24 timer, hvorefter det bortskaffes til en landmand, der anvender tangen som gødning på landbrugsarealer. Det fremgår ligeledes af sagen, at Greve Kommune har vurderet, at

tangen er affald. På den baggrund finder Miljø- og Fødevareklagenævnet det relevant at forholde sig til bilag 2, punkt 11, litra b.

Hverken miljøvurderingsloven eller det bagvedliggende VVM-direktiv[10] indeholder bestemmelser, der kan bidrage til fastlæggelsen af, hvad der nærmere må forstås ved begrebet "Anlæg til bortskaffelse af affald (projekter, som ikke er omfattet af bilag 1)".

Ifølge affaldsdirektivet (2008/98/EF) forstås affald efter artikel 3, nr. 1 som "ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med." Bortskaffelse forstås i artikel 3, nr. 19 som "enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse." Definitionerne er implementeret i den danske affaldsbekendtgørelses § 2, stk. 1 og § 3, nr. 10.[11]

Efter affaldsdirektivet er det indehaverens adfærd, hensigt eller forpligtelse, jf. ordlyden "indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med", der er afgørende for, om der er tale om affald.

EU-domstolen fortolker begrebet "bortskaffelse" efter VVM-direktivet til også at omfatte nyttiggørelse. Denne fortolkning af direktivet følger blandt andet af EU-Domstolens dom af [A2]. november 2006 i sag C-486/04 (Kommissionen mod Italien), præmis 44:

"(...) begrebet bortskaffelse af affald i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 85/337 [det tidligere VVM-direktiv red.], er et selvstændigt begreb, der skal tillægges en sådan betydning, at det fuldt ud er i overensstemmelse med denne retsakts formål, som nævnt i denne doms præmis 36. Følgelig skal dette begreb, som ikke svarer til begrebet bortskaffelse af affald i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i direktiv 75/442 [det tidligere affaldsdirektiv red.], forstås bredt som omfattende samtlige metoder, der enten fører til bortskaffelse af affald i streng forstand eller til nyttiggørelse af affaldet."

Baggrunden for den bredere forståelse er, at bestemmelsen skal fortolkes i lyset af formålet med VVM-direktivet, hvilket er, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal undergives en vurdering af denne indvirkning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at projektet for tangoplaket er omfattet af bilag 2, punkt 11, litra b i miljøvurderingsloven, og at projektet derfor skulle have været screenet i henhold loven. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at tangen må betragtes som affald i VVM-direktivets forstand. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det fremgår af sagen, at Greve Kommune har vurderet, at tangen må betragtes som affald. Nævnet har desuden lagt vægt på, at der udlægges køreplader, hvor tangen lægges til afdrypning. Det er ligeledes nævnets opfattelse, at den efterfølgende anvendelse må betragtes som nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald.

Greve Kommunes afgørelse om, at projektet ikke er omfattet af miljøvurderingsloven, lider derfor af en væsentlig retlig mangel.

Da Greve Kommune ikke har foretaget den nødvendige screening inden meddelelse af miljøgodkendelsen den 8. april 2020, er det ikke afklaret, om der kan meddeles en afgørelse om ikke miljøvurderingspligt, eller om der evt. skal gennemføres en miljøvurdering. Hvis

projektet er omfattet af pligt til miljøvurdering, skal der gennemføres en proces, før der kan gives tilladelse til at påbegynde projektet. Det betyder, at en miljøgodkendelse ikke kan meddeles, før en evt. screening er gennemført.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder på denne baggrund, at miljøgodkendelsen af 8. april 2020 lider af en væsentlig retlig mangel.

En ny miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33 skal afvente, at Greve Kommune har gennemført en screening af projektet efter miljøvurderingslovens § 21 og om nødvendigt udarbejdet en miljøkonsekvensvurdering.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnet øvrige bemærkninger

3.3.1 Partshøring

En miljøgodkendelse er en afgørelse i forvaltningslovens forstand,[12] og forvaltningslovens partshøringsregler skal således iagttages i forbindelse med kommunens sagsbehandling af en ansøgning.

I forvaltningslovens § 19, stk. 1, er der fastsat bestemmelser om pligten til at partshøre. Hvis en part i en sag ikke kan antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske grundlag eller eksterne faglige vurderinger, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Dette gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Partshøringspligten omfatter efter loven oplysninger og ikke sagsakter.

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven. Det er graden og arten af den pågældendes tilknytning til en sag, der er afgørende for, om vedkommende må anses som part. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Ansøger og adressaten for en afgørelse er altid part, men også andre, der har en væsentlig, retligt relevant og individuel interesse i en sag og dens udfald, har partsstatus.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at i hvert fald ejerne af ejendommene beliggende [A3] og [A2] har en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i afgørelsen til, at dette kan begrunde partsstatus. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at der er ca. 8 meter og ca. 18 meter fra tangoplaget til de to nærmest beliggende ejendomme, og at der er tale om en aktivitet, som kan give anledning til væsentlig støjbelastning i omgivelserne. Ejerne af ejendommene beliggende [A3] og [A2] skulle således have været partshørt, inden Greve Kommune traf afgørelse i sagen.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet bemærker, at forvaltningslovens regler om partshøring har karakter af garantiforskrifter, der skal sikre, at en forvaltningsmyndighed træffer en lovlig og rigtig afgørelse. Derfor skal partshøring foretages, forinden der træffes afgørelse. Manglende partshøring vil som udgangspunkt være en væsentlig mangel, som fører til, at en afgørelse er ugyldig, medmindre den manglende partshøring kan anses for konkret uvæsentlig i forhold til den aktuelle afgørelse.

Idet Miljø- og Fødevareklagenævnet hjemviser Greve Kommunes afgørelse om miljøgodkendelse på grund af manglende screening efter miljøvurderingsloven, finder nævnet det ikke nødvendigt at foretage en konkret vurdering af, hvorvidt den manglende partshøring har været uvæsentlig i forhold til den påklagede afgørelse. Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker imidlertid, at Greve Kommune i forbindelse med sagens fornyede behandling skal iagttage forvaltningslovens regler om partshøring i forhold til klagerne på [A3] og [A2] og andre eventuelle parter i sagen.

3.3.2 Støj

Det følger af godkendelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 1, at godkendelsesmyndigheden ikke må meddele godkendelse, medmindre den vurderer, at virksomheden har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af BAT, og at virksomheden kan drives på stedet uden at påføre omgivelserne forurening, som er uforenelig med hensynet til omgivelsernes sårbarhed og kvalitet, jf. miljøbeskyttelseslovens kapitel 1.

Det følger desuden af godkendelsesbekendtgørelsens § 22, stk. 1, nr. 3, at vilkårene i en miljøgodkendelse i relevant omfang skal fastsætte støjgrænser for virksomheden.

Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer, at de fastsatte støjgrænser i omgivelserne, som de fremgår af vilkår 12 i miljøgodkendelsen, er fastsat i overensstemmelse med de vejledende grænseværdier i støjvejledningen og nævnets praksis på området.[13]

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at der ved ansøgning om miljøgodkendelse for virksomheder omfattet af listepunkt K 212 som udgangspunkt ikke er krav om forudgående støjdokumentation udført som "Miljømåling – ekstern støj".[14]

I forbindelse med gennemgangen af sagen har Miljø- og Fødevareklagenævnet foretaget en orienterende støjberregning, hvor kildestøjen korrigeres for driftstid, og der regnes med en afstandsreduktion på 6 dB(A) pr. fordobling af afstanden fra lyd giver til modtagepunkt. Nævnet har ved beregningen konstateret et støjniveau på ca. 69 dB(A) i skel ved nærmeste nabo ved 3 afhentninger (varighed 120 minutter) i løbet af dagperiodens referencetidsrum på 8 timer. Beregningen bygger på, at afstanden til nærmeste naboskel er 8 meter, og at kildestyrken for en traktor i tomgang er 93 dB(A).[15]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at det ikke i forbindelse med meddelelsen af miljøgodkendelsen er sandsynliggjort, at virksomheden kan overholde de fastsatte støjgrænser i miljøgodkendelsens vilkår 12. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at nævnets orienterende støjberregning viser en væsentlig overskridelse på ca. 24 dB(A) af støjgrænsen i dagperioden ved den nærmeste nabo. Ved den fornyede behandling af sagen skal Greve Kommune sandsynliggøre, at de fastsatte støjgrænser kan overholdes.

3.4 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Greve Kommunes afgørelse af 8. april 2020 om at projekt til midlertidig opbevaring og omlastning af tang ved [A1], 2670 Greve, ikke forudsætter en forudgående screening i henhold til miljøvurderingsloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Greve Kommunes afgørelse af 8. april 2020 om miljøgodkendelse til midlertidig opbevaring og omlastning af tang ved [A1], 2670 Greve, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1976 af 27. oktober 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[2] Lovbekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022 om miljøbeskyttelse med senere ændringer.

[3] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet, som ændret ved lov nr. 900 af 21. juni 2022 om ændring af museumsloven, lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet og forskellige andre love.

[4] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[5] Sagsnr. 20/06879.

[6] Dagældende bekendtgørelse nr. 1534 af 9. december 2019 om godkendelse af listevirksomhed, bilag 2, listepunkt K 212: Anlæg for midlertidig oplagring af ikke-farligt affald eller affald af elektrisk og elektronisk udstyr forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse med en kapacitet for tilførsel af affald på 30 tons om dagen eller med mere end 4 containere med et samlet volumen på mindst 30 m³, bortset fra anlæg omfattet af listepunkt 5.5 på bilag 1 eller listepunkt K 211.

[7] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

[8] Bekendtgørelse nr. 2080 af 15. november 2021 om godkendelse af listevirksomhed.

[9] Bekendtgørelse nr. 1376 af 21. juni 2021 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter.

[10] Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet) som ændret ved direktiv 2014/52/EU af 25. april 2014.

[11] Bekendtgørelse nr. 2512 af 10. december 2021 om affald.

[12] Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

[13] Miljøstyrelsens vejledning "Ekstern støj fra virksomheder" nr. 5/1984.

[14] jf. Bekendtgørelse nr. 2080 af 15. november 2021 om godkendelse af listevirksomhed, bilag 4, pkt. 26 om støj.

[15] Støjtabbogen, Teknisk rapport LI 460/89, Lydteknisk Institut, november 1989.

Sag:

20/05629 og
20/05631

Dato:

29. september
2022.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)